ઇન્દર સભા

ઊર્ફે

ગુલફાંમો સબ્જ઼ પરી

નાટક દો બાબકા.

મુસન્નીફ કીયા,

આગા હસન મુતખલ્લુસ બ અમાંનત

ઔર

છાપકે ઈજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માંલિકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

કા૦ પે૦ શ૦ ને

જબાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુજરાતી.

બએત.

અંદર જમીકે ઇશ્ક હુએ ઇશ્ક આસમાનમે,
કુછ ઇશ્કકે સીવા નહીં કૌનો મકાંનમે.

મુંબઈ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, ના૦ ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

ફાંવશજી પેશતનજી ને છાપા હુએ.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૩ ઇસ્વી.

તફ઼તએ નાટક.

ઈન્દર..............................પરસ્તાંનકા બાદશાહ.

ગુલફ઼ાંમ..............................અખતર નગરકે બાહદશાહકા લડકા.

કાલાદેવ ....ઇન્દરકે અખાડેકા ખ઼ીજમતગાર.

લાલદેવ..............................ઇન્દરકે અખાડેકા દુસરા ખ઼ીજમતગાર.

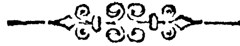

સબજપરી..............................મઆશુકે ગુલફ઼ાંમ—રફ઼ક઼ાસાને બજમે ઇન્દરકી અફ઼સર.

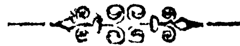
પોખરાજપરી..............................બજમે ઇન્દરકી મુગન્ની.

લાલપરી.............................. ,, ,,

નીલમપરી.............................. ,, ,,

દેવો—પરીયાં—વગએરા.

મુક઼ાંમ

પરસ્તાંન—સંગલદીપ—અખતર નગર.

૨૦૧૫

ઇન્દર સભા

ઊર્ફે

ગુલફાંમો સબ્ઝપરી.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

બાગ.

[આરામ ફરમાએ હુવે નજર આના શાહજાદે ગુલફાંમકા બાંમ પર, આના સબ્જપરીકા બરાએ સએર આદમજાદોંકે મુલકમે, ઔર આશક હોના શાહજાદે ગુલફાંમ પર.]

પીલુ—ઠુંમરી.

સબ્જપરી—--મોરે બાંકે સાંવરીયા ઓ સૈયાં મોરા,
તુને મોરા મન હર લીનો.—મોરે.
ચાંદસા મુખડા, મીર્ગ જૈસી અંખીયાં,
લાગી મોરી નજરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.
બલ બલ જાવું, ઉડવા મંગવાવું,
જાનું તોરી કદરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.

[સબ્જપરીકા વાસ્તે નીશાનકે અપના છલ્લા નીકાલ કર ગુલફાંમકો પહેનાના.]

કલ્યાંન—ઠુમરી.

છલ્લા હમારા યે યાદ રખના,
યે યાદ રખના, યે પાસ રખનાં.—છલ્લા.
ચુન ચુન કલીયાં, મઐં સેજ બીછાવું,
ઓ સોનેવાલે, સો જાનેવાલે, મજા લેનેવાલે,
યે યાદ રખનાં.— છલ્લા.

[રવાંના હોના સબ્જપરીકા ગુલફાંમકે હાતોંકો ચુમ કર.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[આના ઇન્દરકા બરાએ સએર.]

કલ્યાંન.

ઇન્દર——રાજા હું મએં કૌમકા ઔર ઇન્દર મેરા નામ,
બીન પરીયોંકે દીદકે નહીં મુઝે આરામ.
સુનોરે મેરે દેવરે દીલકો નહીં કુરાર,
[દાખેલ હોના લાલ દેવ ઔર કાલે દેવકા.]
જલ્દી મેરે વાસ્તે સભા કરો તૈયાર.
તખ્ત બીછાવો ઝગમગા જલ્દીસે ઇસ આંન,
મુઝકો શબ ભર બએઠના માહફીલકે દરમ્યાંન.
મેરા સંગલદીપમેં મુલકોં મુલકોં રાજ,
જી મેરા હએ ચાહતા જલસા દેખું આજ.
લાવો પરીયોંકો મેરી જલ્દી જા કર હાં,
બારી બારી આન કર મુજરા કરે વહાં.

[હોના રવાંના ઇન્દરકા મએ દેવકે.]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

દરબાર.

[ચોબદારો વ દેવ દરબારીયોંકા દસ્ત બસ્તા ખડે
રહેના, સબકા ઇન્દરકી આમદ ગાંના.]

ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.

જુલવા જો ઉસને દીખાયા.—તર્જ.

સબ——સભામે દોસ્તો ઇન્દરકી આમદ આમદ હએ,
પરી જમાંલોંકે અફસરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે,
ખુશીસે ચ્હેં ચ્હેં લાઝીમ હએ સુરતે બુલબુલ,
અબ ઇસ ચમનમેં ગુલેતરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
ફરોગે હુસ્નસે આંખોંકો અબ કરો રોશન,
જમીંપે મેહેરે મુનવ્વરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
ગજબકા ગાના હએ, ઔર નાચ હએ કુયાંમતકા,
બાહારે ફીતનએ મહેશરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.

[આના રાજા ઇન્દરકા, ઔર તખ્તપર રૌનક
અફરોજ હોના, સબકા બ દસ્તુર મઆમુલકે
પુખરાજપરીકી આમદ ગાનાં.]

કાફ઼ી—ગ઼જલ.

સબ——માહ઼ફીલ રાજામે પુખરાજ પરી આતી હએ,
સારે માઅશુક઼ોંકી સરતાજ પરી આતી હએ.—માહ઼ફીલ.
જીસકા સાયા ન કભી ખ઼ાબમે દેખા હોગા,
આદમીજ઼ાદમે વો આજ પરી આતી હએ.—માહ઼ફીલ.
દૌલતે હુસ્નસે હો જાએગા આ઼લમ મઅ઼મુર,
કરને ઇસ બજ઼મમે અબ રાજ પરી આતી હએ.—માહ઼ફીલ.
[આના પુખરાજપરીકા સુરોદો રક઼સ ક઼રતે **હુવે.**]

જીલા પીલુ—ગ઼જલ.

પુખરાજ પરી——
ગાતી હું મએં ઔર નાચ સદા કાંમ હએ મેરા,
આફ઼ાક઼મે પુખરાજપરી નાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
ફ઼ંદેસે મેરે કોઇ નીકલને નહીં પાતા,
ઇસ ગુલશને આ઼લમમે બીછા દાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
મએં લાખકી દો લાખકી પરવા નહીં રખતી,
ક઼ારૂંકા ખ઼જ઼ાના અજી ઇનઆ઼મ હએ મેરા.—ગાતી.
કહેતે હએં જેહાંમે જીસે ઇનસાં ગુલો સુમ્બુલ,
વો રૂખ઼ હએ, વો ગેસુએ સીઆહ઼ ફ઼ાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
બદમસ્ત મુઝે દેખકે હોતી હએ ખુદાઇ,
મઅ઼મુર મએ હુસ્નસે કયા જાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
[ઇન્દરકા પુખરાજ પરીકો નજદીક
બુલા કર શાબાશી દેના.]

જીલા—પીલુ.

રાજા ઇન્દર દેસમે રહે મલાહી શાદ,
જો મુજસી નાચીજ઼કો કીયા સભામે યાદ.
કીયા સભામે યાદ મુઝે રાજાજીને આજ,
દૌલત માલ ખ઼જ઼ાંનેકી કબ હું મએં મોહ઼તાજ!

જીલા—ઠુંમરી.

આઇ હું સભામે છાંડકે ઘર, કાહુકી નાંહીં મોહે આજ ખ઼બર—આઇ.
ચેરી હું તોરી મએં રાજા ઇન્દર, રખના દીન રએન દયાકી નજર—આઇ.

જીલા—ઠુંમરી.

રૂત આઇ બસંત અ઼જબ બહાર, ખ઼ીલ ગઈ ફૂલ બરોંકિ ડાર.—રૂત.
ચીટકો કુસુંમ્બા ફૂલ લાગી સરસુ, ફૈકત ચલત ગ્યુંકિ બહાર.—રૂત.
હરકે દ્વારે માલીકા છોડા, ગરવા ડારત ગેંદનકે હાર.—રૂત.

પરજ કાલીંગડા—હોરી.

પા લાગું કર જોરી, સ્યાંમ મોસે ખેલો ન હોરી.—પા.
ગવે ચરાવન મએં નીકસી હું, સાસ નનન્દકી ચોરી,
સગરી સુંદરીયાં ન રંગમે ભીગાવો, ઈતની સુનો બાત મોરી.—સ્યાંમ.
છીન ઝપટ મોરી હાતસે ગાગર, જોરસે બૈયાં મરોરી.
દીલ ધડકત હએ, સાંસ ચડત હએ, દેહ કમ્પત ગોરી ગોરી.—સ્યાંમ.

[પુખરાજ પરીકા રકસ કીયેકે બઆદ તખ્તકે નજદીક જા કર આદાબ બજા લાના, રાજા ઈન્દરકા ખુશ હો જાના.]

પરજ કાલીંગડા—ઠુંમરી.

ઈન્દર—

ખુબ રીઝાયા નાચકે ગાકે, પહેલુમે મેરે બએઠ તુ આકે—ખુબ.
ખુશ હુવી તુઝસે માહફીલ સારી, અબ હએ નીલમ પરીકી બારી-ખુબ.

જીલા—ગઝલ.

સબ——————સભામે આમદ નીલમપરી હએ,
સરાસર વો નજાકતમે ભરી હએ.—સભામે.
સીતારોંકી ઝપક જાતી હએ આંખેં,
વો ઉસકે બરમે મલબુસે જરી હએ.—સભામે.
ગઝબ ગાંનાં હએ ઔર ઉસકા ચમકના,
કભી જોહરા કભી વો મુશતરી હએ.—સભામે.
તમામ ઉસકે હએં આજા શોઅલએ નુર,
શરારત કુટ કર ઉસમે ભરી હએ.—સભામે.

[આના નીલમપરીકા સુરોદો રકસ કરતે હુવે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

નીલમપરી—

હુરોંકે હોશ ઉડતે હએં ઊડનેકી શાન પર,
નીલમ પરી હએ નામ મેરા આસમાન પર.—હુરોંકે.
અલ્લાહાકે કરમસે જમાનેમે હએ ઉરૂજ,
ઝુકતા હએ સર ફલકકા મેરે આસ્તાંન પર.—હુરોંકે.
ઈનસાંકી કયા હએ અસ્લ, કે પુતલા હએ ખાકકા,
જીન ખેલ જાતે હએં મેરી ઉલફતમે જાન પર.—હુરોંકે.
નીલમકો ચુમ ચાટકે આંખોંપે રખતે હએં,
શોહરા હએ મેરા જોહરીયોંકી દુકાંનપર.—હુરોંકે.

જીલા—પીલું.

મઐં ચેરી સરકારકી, ઔર તુમ રાજોંકે રાજ,
ગાનાં મુજ મઆશુકકા સુનો ગૌરસે આજ.
સુનો ગૌરસે આજ મેરા રાજાજી ગાનાં,
નાંચકી છલબલ દેખ કર દેખો બતલાના.

કાફી—હોરી.

કાંહનાકો સમજાવત ન કોઈ,
અંગીયાં રંગમે ભીગોઇ, મોરી ખીજમે પત ખોઇ.—કાંહનાકો.
આજ સખી હમ ઘરમા જાકે, પ્રીતકી જાનકો રોઇ,
અબીર ગુલાલ છીડાવન ખાતર, મોહ આંસુંવાંસે ધોઇ,
બદન માટીમે મીલાઈ— કાંહનાકો૦

[નીલમપરીકા દસ્તબસ્તા ખડી રહેના, ઇન્દરકા ઉસકે નાચો ગાનેપર મરહબા કહેના.]

જીલા—ઠુંમરી.

ઈન્દર—

દીખા ચુકી તુ કરતબ સારે, પહેલુમે અબ બએઠ હમારે.—દીખા
કીયા સભામે તુને નામ, અબ હએ લાલ પરીકા કામ.—દીખા૦

દેસ—ગઝલ.

સબ—

સભામે લાલ પરીકી સવારી આતી હએ,
જમાને રંગ અબ ઇન્દરકી પ્યારી આતી હએ.—સભામે.
શફકમે આએગા ઝુરમટ નજર સીતારોંકા,
પહેનકે સુર્ખ વો પોશાક ભારી આતી હએ.—સભામે.

[આના લાલપરીકા નાઝો અંદાજસે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

લાલપરી—

ઇનસાંકા કામ હુસ્નપે મેરે તમામ હએ,
જોડા હએ સુર્ખ લાલ પરી મેરા નામ હએ.—ઇનસાંકા.
યાકુત જરખરીદ હએ સરકારકા મેરે,
નોકર અકીક લાઅલ બદખશાં ગુલામ હએ.—ઇનસાંકા.
આશકકો કતલ કરતી હું અબરૂકી તેગસે,
દીન રાત મુજકો ખુન બહાનેસે કામ હએ.—ઇનસાંકા.
પોશાક મેરી સુર્ખ હએ, મુખડા હએ ચાંદસા,
દેખો શફકમે રાતકો માહે તમામ હએ.—ઇનસાંકા.

જીલા પીલુ—ઠુંમરી.

બએઠીથી મએં કાફમે જોડા પહેને લાલ,
યાંહાં ખુલા કર આપને બડહા દીયા એકબાલ.
બડહા દીયા એકબાલ કે યાંહાં મુજકો બુલવાયા,
સમા સભાકા આજ બહોત દીન બઆદ દીખલાયા.

દેસ—ઠુંમરી.

મારે જોબનમે હએં લાલ જડે, બહોત ખરે હો માહારાજા.—મારે.
કાહું મુંગા કાહુ ચુની કહત હએ, પરખનવાલોંપર ગાજ પડે,
બહોત ખરે હો માહારાજા.— મારે.

કાફી—હોરી.

લાજ રખ લે સ્યામ હમારી, મએં ચેરી હું તેહારી,
જરા દે સમઝ કર ગારી—લાજ.
અબીર ગુલાલ ન મુખપર ડારો, ના મારો પીચકારી;
આધી દેહ સબ દેખ પડેગી, સારી ભીંગાવો ન સારી;
કહેગે લોગ મતવારી.—લાજ.

[ધુન હોરીકી સુન કર રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો કર મરહબા કહેના.]

પીલુ—ઠુંમરી.

ઇન્દર—

કાટી રાત મજેહમે સારી, બએઠ મેરે પહેલુમે પ્યારી.—કાટી.
બહોત બડાઇ તુને જાન, અબ હએ સબજપરીકા ધ્યાન.—કાટી.

બેહાગ—ગઝલ.

સબ—

આતી નએ અંદાજસે અબ સબ્જ પરી હએ;
લબ સુર્ખ હએ, પર સબ્જ હએં, પોશાક હરી હએ.—આતી.
કૂએરાજા ઉસે દેખકે ખા જાતા હએ હીરા,
ચેહરેમે જમરૂદસે સીવા જુહરગરી હએ.—આતી.
હંસતા હએ જમરૂદપ સદા ધાંની દુપટ્ટા;
ક્યા કુદરતે એકબાલસે સબ્જેકો ચરી હએ.—આતી.

[આના સબજપરીકા નાઝો અંદાજસે રકસ કરતે હુવે.]

જીલા—ગઝલ.

સબજપરી—

મશ્આહુર હું શોખીસે શરારતસે ભરી હું;
ધાંની મેરી પોશાક હએ; મએં સબજપરી હું.—મશ્આહુર.

અસલ હુએ સબ્જેકી મેરે હુસ્નકે આગે!
હીરાજેસી ખુશ રંગ, જમરૂદસે ખરી હું.—મચ્આમુર.
મેં લેતી હું દીલ, આંખ ફરીશ્તોંસે મીલા કર,
ઇનસાં હુએ બલા ક્યા? મએં નહીં જીનસે ડરી હું.—મચ્આમુર.
શોઅ્લા હુએ, ભબુકા હુએ, ગજબ હુએ મેરા ગુસ્સા,
જલ જાએ પરીજાદ જો મએં ગર્મ જરી હું.—મચ્આમુર.
જીન્દા ન રખેગા મુઝે સુન પાગા જો રાજા,
શહેજાદએ ગુલફાંમકી સુરત પ મરી હું.—મચ્આમુર.
વો શમ્અ મએં, પરવાંનાં હું, વો સર્વ, મએં કુમ્રી,
વો ગુમ હુએ જહાંમે, મએં નસીમે સહરી હું.—મચ્આમુર.

[સબ્જપરીકે ગાનેકી ધુનસે રાજા ઇન્દરપર
નીન્દકા ગલબા હોના.]

જીલા—પીલુ.

રાજાજી તો સો ગયે દીયા ન કુછ ઇનઆમ,
જાતી હું મએં બાગમે યાંહાં મેરા ક્યા કાંમ?

[જાના સબ્જપરીકા કાલે દેવકો ઇશારેસે બુલા કર.]

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

રાસ્તા.

[વારીદ હોના સબ્જપરીકા મઅ્ કાલે દેવકે.]

જીલા—પીલુ.

સબ્જપરી—સુનરે કાલે દેવરે તુ મેરી એક બાત,
આતીથી રાજાકે ઘર આજકી મએં રાત.
શહેજાદા એક બાંમ પર સોતાથા નાદાંન,
જોબન ઉસકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તસે વીર કુલે જો ખાએ,
સોતાથા વો બેખબર હાત પાંઉં ફેલાએ.
સુરત ઉસકી દેખકર દીલકો ગયા કરાર,
મું્હ પર મું્હ મએંને રખા, કીયા ખુબસા પ્યાર.
દીલ મેરા લગતા નહીં માશુકીકે દરમ્યાંન,
કાલેબ મેરા હુએ યાંહાં, વહાં હુએ મેરી જાંન.
ઉસકો ગર તુ લાએ ઉઠાકર જલ્દી યાર,
જીંદી મએં હો જાઉંગી તેરી બે તકરાર.

કાલા દેવ——ધરમે રાજાકે હએ તુ પરીયોંકી સરદાર,
તુજસે કર સકતા નહીં હરગેજ મએં ઇનકાર.
તેરી ખાતીર હએ મુઝે સબસે યાંહાં સીવા,
પતા બતા મઆશુકકા લાવું અભી ઉઠા.

સબજપરી——જા તુ સંગલદીપસે અખતર નગરમે હાં ?
સોતા હએ એક માહરૂ લાલ મહેલ પર વહાં.
છલ્લા મએં દે આઇ હું અપના ઉસે નીશાંન,
સબજ નગુંકી આબસે તુ ઊસકો પએછાંન.

[આદાબ બજા કર કાલેદેવકા જાના, ઔર ફીરકેર શાહજાદે ગુલફાંમકો છપરખટકે સાત સોયા હુવા લે આના.]

કાલા દેવ——લાયા શાહજાદેકો મએં જા કર હીંદુસ્તાંન,
તુ અપને મઆશુકકો અએ સબજપરી પએછાંન.

[જાના કાલે દેવકા.]

સબજપરી——યેહી શાહજાદા હએ મેરા યે હએ મેરી જાન,
યેહી મેરા દીલદાર હએ ઇસ પર મએ કુરબાંન.
સોતે હો કયા બેખબર છોડકે ઘરબાર?
આંખેં ખોલો લાડલે નીન્દસે હો હુશીયાર.

[સબજપરીકા શાહજાદે ગુલફાંમકો જગા કર છુપ જાના, શાહજાદે ગુલફાંમકા અપનેકો ગએર જગેમે પાનેસે હએરતમે આના.]

ભએરવી—ગજલ.

ગુલફાંમ——ઘરસે ય્હાં કૌન ખુદાકે લીયે લાયા મુઝકો !
કીસ સીતમગારને સોતેસે જગાયા મુઝકો ?
હકને કયા ખ્વાબે પરેશાં યે દેખાયા મુઝકો !
નજર આતા હએ ન અપના, ન પરાયા મુઝકો !
બસમે જાલીમકે મુઝે છોડ દીયા હાએ ! ગજબ,
ઢુંડને કોઇ પરસ્તાંમે ન આયા મુઝકો ?
હએફ ! સદ હએફ ! કીસીને ન ખબર લી મેરી !
કયા અઝીઝોને મેરે દીલસે ભુલાયા મુઝકો !
નીન્દસે આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર,
ઉડકે મુઝીકે ન ચુંગલસે છોડાયા મુઝકો.

તા દમે મર્ગ અબ ઉમ્મેદ રેહાઇકી નહીં,
કીસ બલામે મેરે અલ્લાહા ફસાયા મુઝકો ?
મુખલસીકી કોઇ તદબીર બતાદો ઉસ્તાદ,
હએ બહોત ગરદીશે કીસમતને સતાયા મુઝકો.

[ગુલફાંમકા ગએર મકાનકો દેખ ઔરભી ધભરાંના.]

બેહાગ—ઠુંમરી.

મુઝે કૌન ધરસે લાયા યાહાં, બતાવો યે કીસકા હએગા મકાં?—મુઝે.
સબ બીછડે કોઇ સંગ ન સાથી, અઝીઝોંકો અપને પાવું કહાં?—બતાવો.
દીલકા કીસકો હાલ સુનાઉં, સર પર મેરે બાપ ન માં.—બતાવો.
ધર જાનેકી આસ નહીં હએ, પડી કીસ મુસીબતમે મેરી જાં.—બતાવો.
ફસ ગએ હમ જાલીમકે ફંદે, કોઇ ઉસતાદસે કહીયો હાં ?—બતાવો.

[સબજપરીકા બાહેર આના, ગુલફાંમકા ધબરાંના.]

ખમાંચ.

સબજપરી——દેખો તુમ મેરી તરફ ધરકા લો મત નાંમ,
લોંડી મુઝકો જાન કર કરો યાંહાં આરામ.
જો હોના થા સો હો ચુકા જાને દો બસ ખએર,
ચલો, ફીરો, ખાવ, પીવો, કરો બાગકી સએર.
બતલાવ અપના હસ્બો નસબ ઔર તુમ અપના નામ,
રહેતે હો કીસ કાંમમે, હએગા કહાં મુકામ ?

જીલા—પીલુ

ગુલફાંમ——ખીલવતમે મએં રહેતા હું, ઔર અએશ હએ મેરા કામ,
શાહજાદા હું હીન્દકા, નામ મેરા ગુલફાંમ.
તુ ઔરત હએ કીસ કૌમકી, અપના નામ બતા!
દોનો શાંનો પર તેરે નીકલા હએ યે કયા ?

સબજપરી——કૌમકી હુંગી મએં પરી, સમઝ ન તું હએવાંન,
યે દોનો પર હએ મેરે અએ મુરખ નાદાંન.
રહેતી હું મએં કાફમે, સબજ પરી હએ નામ,
રાજા ઇન્દરકે વહાં નાચ મેરા હએ કાંમ.

ગુલફાંમ——જલ્દી યે બતલા મુઝે દીલકો હએ વસવાસ,
મેરા આના કીસ તરહ હુવા હએ તેરે પાસ ?

સબજપરી——તુઝપર મએં આશક હુવી ચલતે ચલતે રાહ,
ઉઠા મંગાવાયા યાંહાં તુઝે ભેજકે દેવ સીઆહ.

[દેવકા નામ સુન કર ગુલફાંમકા ધબરાંના, સબજપરીકા મનાના.]

ભઐરવી—મસનવી.

સરપે આંખોંપે કલેજેપ બીઠાવું તુઝકો,
આ મેરે પાસ ગલેસે મએં લગાવું તુઝકો.
દીલા જાંસે મુઝે ભાતી હએ અદાએં તેરી,
પાસ લા ચાંદસા મુંહ લું મએં બલાએં તેરી.
લેટ પહેલુમે મેરે ઘરકો મએં આબાદ કરૂં,
તુઝકો લીપટાકે ગલે વસ્લસે દીલ શાદ કરૂં.

ગુલફાંમ——વસ્લકી તેરી કસમ ઘરમે હએ ખાંના મુઝકો,
ન ખબરદાર અભી હાત લગાના મુઝકો.
મુઝકો નાંદાં ન સમઝ, દુર હો, દાંનાં હું મએં,
કૌમકી તુ જો પરી હએ તો સીયાંનાં હું મએં,
એસવા તુઝસી જમાંનેમે ન હોગી જીનહાર,
આપ બદનામ હુવી, મુઝસે છોડાયા ઘર બાર,
ભેજ કર દેવ મુઝે ખીંચ બુલાયા તુને,
આદમીજાદકો ફંદેમે ફસાયા તુને.

કાફી—મસનવી.

સબજપરી——જીન્દગીકા હએ મજા એસી મુલાકાતોંમે,
ચોંચલે મુઝસે બઘારો ન જરી બાતોંમે.
શુક્ર અલ્લાહાકા કર લડ ગઇ કીસમત તેરી,
યક બ યક મુઝસી પરીકો હુવી ઉલફત તેરી.
તુઝકો દીવાંને નહીં શર્મ જરી આતી હએ,
ખ્વાબમેભી કભી ઇનસાંકે પરી આતી હએ?
દેખ પચતાએગા મેરા જો બુરા દીલ હોગા,
વસ્લ તુઝકો ન પરીકા કભી હાસીલ હોગા.

ગુલફાંમ——ઘરકે છુટનેકા હએ ગમ આહો ફેરાંઆં કરતા હું,
વસ્લકા વાઅદા મએં ઇસ શર્તસે હાં, કરતા હું.
સુની ઇન્દરકી સભા મએંને કહાંનીમે હએ,
ઉસકા અરમાન મુઝે જોશે જવાંનીમે હએ.
ઔર જલસેકા તો હાં, હીંદમેભી ચરચા હએ,
નાંચ પરીયોંકા કભી મએંને નહીં દેખા હએ.
સાત અપને મુઝે લે ચલકે વો જલસા દીખલા,
રાજા ઇન્દરકે અખાડેકા તમાશા દીખલા.

સઐર મએં તેરે સબબ વહાંકી જો એક બાર કરૂં
જીતેજી ફેર ન કભી વરલકા ઇનકાર કરૂં.
ઉમ્ર ભર પાસસે તેરે ન કહીં જાવું મએં,
જો કહે તુ ઉસે આંખોંસે બજા લાવું મએં.

જીલા—પીલુ.

સબ્‌જપરી——ઐસી બાતોંકા જબાંપર નહીં લાના અચ્છા,
જાન આફતમે નહીં મુફત ફસાના અચ્છા.
દેતા ઇન્દરકે અખાડેપ અબસ જાંન હએ તુ,
સખ્ત બે અકલ હએ દીવાંનાં હએ, નાદાંન હએ તુ.
ઐસી જા સઐરકો ઇન્સાંન નહીં ચલતે હએં,
વહાં મેરી જાન પરીજાદકે પર જલતે હએં.
આફત આ જાએગી તુઝપર અરે એક આંનકે બીચ,
આદમીજાદકા કયા કાંમ પરસ્તાંનકે બીચ?
કોઈ રાજાકો ખબર જાકે લગા દેવેગા,
ફુંક દેગા વો મુઝે, તુઝકો જલા દેવેગા.
ન જલાએગા તો આફતમે ફસાએગા તુઝે,
કએદ કરકે વો કુવે બીચ ઝુકાએગા તુઝે.

ગુલફાંમ——મએં ન માનુંગા, ન માનુંગા, કભી બાત તેરી,
કાંમ કીસ રોજકે આએગી મુલાકાત તેરી?
બાત જો અસ્લ થી, મએં અકલસે પએછાંન ગયા,
બાએસ ઇનકારકા જાની મેરા દીલ જાન ગયા.
તુ કીસી દેવકી ખીદમતમે વહાં આતી હએ,
ઇસ લીયે મુઝકો સભામે નહીં લે જાતી હએ.

સબ્‌જપરી——બાત હરગેજ યે જબાંસે ન નીકાલો સાહેબ,
હોશમે આવો, જરા મુંહકો સમ્ભાલો સાહેબ,
દેવસે મુઝકો બુરા કામ જો કરના હોતા,
આદમીજાદ પ કીસ વાસ્તે મરના હોતા?
મએં પરી હોકે, ઔર ઐસે પ ફીદા જાન કરૂં?
એડી ચોટી પ મુવે દેવકો કુરબાન કરૂં.

ગુલફાંમ——દીલ હરએક શખ્સકા ફંદેમે ફસાતી હએ તુ,
અએ પરી કયું મુઝે બાતોંમે ઉડાતી હએ તુ?

સુબ્હો હોતી હએ મેરી જાન કોઇ આનકે બીચ,
ભએરવી મુઝકો સુના ચલકે પરસ્તાનકે બીચ.
વહાં ન લે જાએગી તો જીસે ગુજર જાવુંગા,
આપ મએં અપના ગલા કાટકે મર જાવુંગા.

સબ્જપરી——મુફ્ત કી યાર ખરાબ અપની જવાંની તુને,
હાએ અફસોસ ! મેરી બાત ન માની તુને !
અબ મીલેગા ન અઝીઝોંસે ન મા બાપસે તુ,
શેરકે મુંહમે મેરી જાન ચલા આપસે તુ.
થક ગએ હોંટ, કહાં તક અરે સમઝાવું મએં,
ચલ અખાડા તુઝે ઇન્દરકા દીખા લાવું મએં.

ગુલફામ——કીસ તરહ ચલને પ તૈયાર મેરી જાંન હું મએં ?
તુ પરીજાદ હએ ચાલાક, ઔર ઇનસાન હું મએં.
ઊડકે તું જાએગી એક પલમે પરસ્તાંનકે બીચ,
હાત ફએલાકે મએં રહે જાવુંગા અરમાનકે બીચ.
કોઇ ઊડ ચલનેકી તદબીર બતાદે મુઝકો,
પર કીસી દેવકે તુ નોચકે લાદે મુઝકો.

સબ્જપરી——બહેકી બાતેં ન કરો હોશમે આવો જાની,
ન પરીજાદકો બેપરકે ઉડાવો જાની.

[સબ્જપરીકા એક તાલી બજાનેસે મહેલકા જંગલ હો જાના, ઔર એક હવાઇ તખ્તકા નજર આનાં.]

થાંમ લો પાયા મેરે તખ્તકા અબ હાથસે તુમ,
છુટ જાંના ન કહીં રાહમે પર સાથસે તુમ.
મુઝસે વહાં જાકે કોઇ બાત ન કહેના સાહેબ,
પીછે પીછે મેરે તુમ નાચમે રેહેના સાહેબ.
ગાકે ઔર નાચકે બુત સબકો બનાં દુંગી મએં,
તુમકો લે જાકે દરખ્તોંમે છીપા દુંગી મએં.
કીસી આફતમે એકાએક અગર આના જાની,
યાદ રખના કે મુઝે ભુલ ન જાનાં જાની.

[સબ્જપરીકા તખ્તપર બએઠના, ગુલફામકા તખ્તકાપએર પકડ કર લટકના, તખ્તકા આસમાનપર ઊડના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

દરબાર.

[ઇન્દરકા મઅ દરબારીયોંકે તખ્ત પર બઅેઠે
હુવે નજર આંના, સબ્જપરીકા આન કર
ગુલફાંમકો છીપાના.]

જીલા—ઠુંમરી.

સબ્જ પરી—

સભામે બુલવાકે મુઝે આપ કીયા આરાંમ,
આઇ હું મઅેં ફેર યાંહાં કરને અપના કાંમ.—સભામે.
કરને અપનાં કામ યાંહાં ફેર મઅેં હું આઇ,
ઠુંમ્રી, છંદ, ગઝલકી જીમે ધુન હઅે સમાઇ.—સભામે.

પરજ—ઠુંમરી.

મોરી અંખીયાં ફરકન લાગી, કાંહાં ગયો યાર, કીધર ગઇ સખીયાં.
અંખીયાં.
દેહ ફુંકત હઅે, જીયા તરપત હઅે, પીત લગાકે મજા હમ ચખીયાં.
અંખીયાં.
નઅેંનનમે દીલદાર બસત હઅે, યે અંખીયાં અલમાંસપ રખીયાં.
અંખીયાં.

[લાલ દેવકા આતશે ગુસ્સેસે મુંહસે ભભુકા
છોડતે હુવે ગુલફાંમકી આમદકી શીકાયત
કરતે હુવે આના.]

મસનવી.

લાલ દેવ——માહારાજકો હક રખે શાદ કાંમ,
નઇ અર્જ હઅે આજ કરતા ગુલાંમ.
મઅેં આતાથા ઇસ દમ ચમનકી હવા,
હકીકત વો દેખીકે હોશ ઊડ ગયા.
શજર હઅે પુરાંના જો શમશાદકા,
ગુજર હઅે વહાં આદમીજાદકા.
નહીં કરતી અસ્લા મેરી અકલ કાંમ,
વો ઇનસાન હઅે, યાકે માહે તમામ.
ઊસે કૌન લાયા યાંહાં અપને સાત,
ઇસી ફીક્રમે કબસે મલતા હું હાત.

[સબ્જપરીકા લાલ દેવકો બાજુ પે જા કર સમઝાના.]

બ્રહન્સ—મસનવી.

સબજપરી——ન કર લાલ દેવ ઇસ તરાહકે કલાંમ,
અરે બેમુરવ્વત જબાં અપની થાંમ.
ખુદાકે ગજબસે જરા દીલમે કાંપ,
ચુગલખોરકે મુંહકો ડરતે હએં સાંપ.
પરીકી તરફ દેખ આહમક ન બન,
બુરાઇસે બાજ આ બ કૌલે હસન.
કીસીકી બદી તુ ન કર એબ હએ,
કે ઉસકા ખુદા આલેમુલ ગએબ હએ.
દીલે આશક ઇસ બાતસે હીલ ગયા,
તુઝે હાએ ! કમબખ્ત કયા મીલ ગયા ?
[ઇન્દરકા પરીયોંસે ગુફતગુ કર કર લાલ દેવસે
હાલ દરીયાફત કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર——અરે દેવ તુ હએ યે કયા બક રહા ?
મેરે બાગમે કામ ઇનસાંકા કયા ?
હુવા કીસ તરહ યાંહાં બશરકા ગુજર,
પરીન્દોંકે દાહાશતસે જલતે હએં પર.
કદમ રખ સકે જીનકી કયા જાન હએ ?
ફરીસ્તોંકી યાંહાં અકલ હએરાન હએ.
કીસી દેવસે આશનાઇ ન હો,
પરી કોઇ સાથ ઉસકે લાઇ ન હો.
ઉસે ખીંચ લા પાસ મેરે શીતાબ,
કે ગુસ્સેસે હએ હાલ મેરા ખરાબ.
[લાલ દેવકા આદાબ બજા કર જાના, ઔર
ગુલફામકો એક કોનેમે છુપા હુવા પાના.]

મસનવી.

લાલ દેવ——બશર હએ, કે જીન હએ, કે સાયા હએ તુ ?
પરસ્તાંનમે કયું કર આયા હએ તુ ?
ઉઠા આંખ, કર જલ્દ મુઝસે બયાં,
બીઠાયા તુઝે કીસને લા કર યહાં ?
ચમનકા કોઇ ગુલકે બુટા હએ તુ ?
સીતારા વ યા બનકે તુટા હએ તુ ?

પરી પર જો શએદા તેરા દીલ હુવા,
અખાડેમે ઇન્દરકે દાખીલ હુવા ?
મેરે સાત ચલ જલ્દ અએ બેશઉર,
બુલાયા હએ રાજાને અપની હ઼જુર.
[લાલ દેવકા ગુલફાંમકો ઘસીટકે લે જાના,
તમામ માહ઼ફીલકા હ઼એરતમે આના.]

હુજુરીમે હા઼જીર હએ યે શાચ઼્લે ખુ,
માહારાજ સાહેબ નીગાહ રૂબરૂ.
બજા આપકા હુકમ લાયા ગુલાંમ,
ચમનમે પોંહચકર કીયા અપનાં કાંમ.
શજરકે તલેસે ઊઠાયા ઇસે,
સભાકી તરફ ખીંચ લાયા ઇસે.
ડરા મએં ન કુછ ઇસકી ફરીયાદસે,
ઊડા લાયા કુમરીકો શમશાદ સે.
સીતમ કીજીયે જો સજાવાર હએ,
ખડા દસ્ત બસ્તા ગુનાહગાર હએ.

આસાવરી—મસનવી.

ઈન્દર-———અરે કૌન હએ તુ, તેરા કયા હએ નામ !
સભા મેરી કોઇ તુને બરહમ તમાંમ.
તુઝે લાયા યાંહાં કૌન અએ બદસીફાત,
બતાં મુઝસે કર જલ્દ યે વારેદાત.
કીયા ક઼સ્દ તુને પરસ્તાંનકા?
ન ખોફ આયા અપની તુઝે જાનકા?
મેરી સારી માહ઼ફીલકી લીઇ આબરૂ,
યાંહાં ઘુસને આયા પરીયોંકો તુ ?
બતા હ઼ાલ આનેકા અએ દર્દનાક,
જલા કર અભી વર્ના કર દુંગા ખાક.

પીલુ—મસનવી.

ગુલફાંમ-———કહું કયા ફલકકા સતાયા હું મએં,
યહાં ખેલ કર જીપે આયા હુ મએં.—કહું.
પરી સબ્જ જો હએ અખાડેમે યાંહાં,
ઊસીકા હું દીવાનાં મએં નીમજાં.—કહું.

સભાકી સદા ધુંમ સુનતાથા મઐં,
પસી ફીક્રમે સરકો ધુનતાથા મઐં.—કહું.
વો આને લગી આજકી શબ જો યાંહાં,
લટક કર હુવા તખ્તસી મઐં રવાં.—કહું.
બલામે પડા યાંહાં ગીરફતાર હું મઐં,
જો ચાહો સજા દો ગુનાહગાર હું મઐં.—કહું.

[ઇન્દરકા સબ્જપરી પર તઐશ કરનાં.]

બેહાગ—મસનવી.

ઇન્દર——અરી ઓ પરી સબ્જ ઓ બેહ્યા,
મેરે સામને જલ્દ આ બેસવા.
ચુડી હઐ તેરી જાતો બુનીયાદ પર,
કે આશક હુવી આદમીજાદ પર?
બનાયા અરી તુને ઇનસાંકો યાર?
બ કૌલે હસન સુન તુ અઐ નાબકાર,
તેરા રંગ ગઐરતસે ઉડતા નહીં,
તુઝે ક્યા પરીજાદ જુડતા નહીં?
સભામે લગા લાઇ ઇનસાંકો સાથ,
તેરા અબ ગીરેબાં હઐ ઔર મેરા હાથ.

[ઇન્દરકા સબ્જપરીકો મારને ચહાના, સબકા
બા અદબ અટકાના.]

માંડ—ઠુંમરી.

સબ—
રાજાજી ન કરો જુલમ યે, ખતા હુવી બેશક બડી યે.—રાજાજી.
મોહબ્બતકે મારે, હુવા કુસુર, ખતા બખ્શો, રહેમ કરો જી માહરાજા.
ખતા.

[મઆફી ચહાનાં સબ્જપરીકા, ઔર ગુલફાંમકો
મલામત કરના.]

જીલા—મસનવી.

સબ્જપરી——જફાઓ સીતમકી સજાવાર હું,
હકીકતમે તેરી ગુનાહગાર હું.
અરે કયું મઐં વહાં તુજસે કહેતીથી ક્યા?
ન માના મેરા હાઐ! તુને કહા.
બલામે પડા આપભી બેખતા.
મુઝેભી અખાડેમે રુસવા કીયા.

[ખુદસે] { કહાં ફેંકે અબ દેખું રાજા તુઝે,
ખુદાકો મેરી જાન સોંપા તુઝે.
જો જીતે હમેં તો ફેરભી મીલ જાએંગે,
નહીંતો કીયેકી સજા પાએંગે.

બ્રહ્મનસ—મસનવી.

ઈન્દર———અરે દેવ કર કુસ્દ બેદાદકા,
પકડ હાથ ઇસ આદમીઝાદકા.
કુવા વો જો હએ કાફમે પુર ખતર,
અભી ઊસમે જા કર ઇસે કએદ કર.
પડી સબ્જ હએ જો વો વાંહપે ખડી,
ખતા કીઇ હએ ઉસ બેસવાને બડી.
સો તુ નોંચ કર ઊસકે પર ઔર બાલ,
અખાડેસે મેરે અભી દે નીકાલ.
ઉડાતી ફીરે ખાક યે કુ બ કુ,
ન આએ હમારે કભી રૂ બ રૂ.
[લાલ દેવકા ગુલફામકો ગીરફતાર કરના.]

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

બ્રહ્મન્સ—ગઝલ.

ચમને કુચએ જાનાંસે.—તર્જ.

ગએબી આવાજ—
જોગન આતી હએ પરી બનકે પરસ્તાંનકે બીચ,
સુમરન હએ હાથોંમે, મુંદ્રે પડે હએ કાનકે બીચ.—જોગન.
સીર પ બેંડવા હએ રખી. મુંહપ રમાઇ હએ ભભુત,
સએલીયાં ડાલી હએ ગરદનમે ગીરેબાનકે બીચ.—જોગન.
ચાલ મતવાલી હએ, આંખેં હએં મએ ઇશ્કસે લાલ,
મસ્ત શાહજાદએ ગુલફામકે હએ ધ્યાનકે બીચ.—જોગન.
કહીં ગુલફામકા કોસોં નહીં મીલતા હએ પતા,
ખાક ઉડાતી હુવી ફીરતી હએ બયાબાંનકે બીચ.—જોગન.
[આના સબ્જપરીકા ફકીરાના લીબાસમે, યાદમે ગુલફામકે.]

ભઐરવી—ઠુંમરી.

સબ્જપરી—

મએંતો શાહજાદેકો ઢુંડન ચલીયાં,
આંગ ભભુત જોગન બન મલીયાં, છાંન ફ્રીરી સબ ગલીયાં.—મએંતો.
જી જાવત હએ, ડગર નહીં આવત, હમ મહેલોંકી પલીયાં.—મએંતો.
લટ છટકાકે ભેસ બનાકે, દેસ બ દેસ નીકલીયાં.—મએંતો.
સીસ બીકસ ગયો, પાંવું ભુલસ ગયો, ધુપમે બન બન જલીયાં.—મએંતો.
તન કુમલા ગયો, મુખ મુરઝા ગયો, જૈસે ગુલાબકી કલીયાંરે.—મએંતો.
[જાના જોગનકા ઇશ્કકી મસ્તીમે મરત હો કર.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

ઘે હુ રા જં ગ લ.

[એક કુવેમેસે ગુલફ્રાંમકી ગીરીયા વ જારીકી આવાજકા આના.]

ભઐરવી—ગઝલ.

ગુલફ્રાંમ——મરતા હું તેરે હીજ્રમે અએ યાર ખબર લે,
અબ જાનસે જાતા હએ યે બીમાર ખબર લે.-મરતા હું.
બાઝારે વફ્રા ગર્મ હએ અએ યુસુફે સાની,
દીલ બેચતા હએ તેરા ખરીદાર ખબર લે.-મરતા હું.
આંખે હએં લગી દરસે,દીખા શકલ ખુદારા,
સર ફોડ રહા હું પસે દીવાર ખબર લે.-મરતા હું.

બાબ દુસરા.—પરદા ચૌથા.

જં ગ લ.

[આના સબ્જપરીકા ફ્રીરાકે યારમે સર પટકતે હુવી.]

પીલુ—લાવની.

સબ્જપરી—

કામ નહીં તેરા હએ યાંહાં પ્રાન, ચલ નીકલ છોડ મકાન યાંહાંસે,
નીકસરે તુ જાન.—કાંમ.
ભડકત શોઅલે પ્રેમકે, રાખ હુવા બદન, તન મન સારા જલ ચુકા,
નઅેંન પડત અગન,
ઉસકે પહેલુમે અએ મેરી જાન.— ચલ નીકલ.

કાટું ચોંચ પપૈયરા, તા પર છીડકું નોન, પી મેરા, મએં પીવકી,
તુ પી કહેસો કૌન?
ગઈ કુચ્છ તેરી હયા ઓ શાંન.— ચલ નીકલ.

[કાલે દેવકા આનાં, ઓર જોગનકા ગાના સુના
કર રાજા ઇન્દરકો ખબર કરનેકો જાના.]

ભુલ ગએ હએં હમ ધરમ, ભુલ ગએ ઇમાંન,
પુંજત હએ વો મુરતકો હમ ભવા જીનકે કમાંન,
તડપ રહી આ મીલ અએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.
ગમમે રાંમકે તડપ રહી, ગમમે હુવી બેધ્યાંન,
ગમમે ઊસ ગુલફાંમકેહી રહેતી હું હરઆંન,
ખબર નહીં લેતા હએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

દરબાર.

[કાલે દેવકા આન કર સબ્જપરીકે ગાને વ
નાચનેકી ખબર કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——ખુદા રાજાજીકો રખે શાદમાંન.
જો હો જાન બખશી તો બોલું જબાંન.
પરસ્તાંનમે જોગન એક આઇ હએ,
ખલાયક સબ ઊસકી તમાશાઈ હએ.
વો હએ નાચતી ગાતી ઇસ આનસે,
કે જીન સદકે હોતે હએ સૌ જાનસે.
ગજબ ભએરવીકી હરએક તાન હએ.
ખુદાઇકા દીલ ઊસપ કુરબાન હએ.
મલી હએ ભભુત ઓર અફશાં ચુની,
ન દેખી હએ જોગન ન એસી સુની.

ઇન્દર——ન કર દેર અએ દેવ બાહરે ખુદા,
અખાડેમે મેરે ઊસે જલ્દ લા.
મએં દેખું વો જોગન હએ કીસ શાનકી,
પરી હએ વો, યા કીસ્મ ઇનસાનકી.
કીસી દેવ જીનકી સતાઇ ન હો.
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ ન હો.

[કાલે દેવકા આદાબ બજા કર જાના.]

બાબ દુસરા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

[હાલે પરેશાનીમે આના સબ્જપરીકા.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

સબ્જપરી—

રૂહ બદનમે હુએ તપાં, જીકો હુએ કલસે બેકલી,
જદ્દ ખબર લો હમદમો જાન હુએ ફીરાકમે ચલી.—રૂહ.
બાદે સબા જો જો સુબ્હો દમ બાગમે નાજસે ચલી,
નખ્લ નેહાલ હો ગએ ફુલ ગઈ કલી કલી.—રૂહ.
સાયેકી તરહ ખત બડા, ચેહરા પે સાફ ઉતર ગયા,
આયા જવાલ યાર પર, હુસ્નકી દો પહર ઢલી.—રૂહ.
મએંને શબે ફીરાકમે કીઈ જો એક આહે આતશીં,
શમ્આકા જીસ્મ ફુંક ગયા, કહેને લગી જલી જલી.—રૂહ.
તેરી ભવોંમે બલ પડા, કતલ હુવી મએં તેગસે,
તેરી ઉધર પલક હીલી, મુજપે ઈધર છુરી ચલી.—રૂહ.

[આના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો બુલાનેકે લીયે.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——અરી જોગન અબ દીલમે હો અપને શાદ,
કીયા હુએ તુઝે રાજા ઇન્દરને યાદ.
કીસીસે તેરા સુન લીયા હુએ જો હાલ,
મુલાકાતકા શૌક ઉસે હુએ કમાલ.
મેરા દેર કરના ઉસે શાક હુએ,
તેરે નાચ ગાનેકા મુસ્તાક હુએ.
મુરાદ અબ તેરે દીલકી બર આએગી,
જો માંગેગી વો ચીજ મીલ જાએગી.
ન ફેર ઉમ્ર ભર તું કરેગી સવાલ,
વો એકદમમે કર દેગા તુઝકો નેહાલ.
સબ્જપરી——યેં બાતેં ન લાંનાં જબાં પર કભી,
ફકીરોંસે અચ્છી નહીં દીલલગી.
બડા વો મેરા દેનેવાલા હુવા,
ખુશામદસે મુંહ તેરા કાલા હુવા.

ફકીરોંકા દૌલતકી પરવા નહીં,
યાંહાં હરકે અફ્જાલસે કયા નહી?
જો ગાનેકા રાજા તલબગાર હએ,
તો યાંહાં કીસકો ચલનેમે ઇન્કાર હએ.
તબીઅત મુખાતીબ અગર પાવુંગી,
જો આતા હએ મુઝકો સુના આવુંગી.

[જાના સબ્જપરીકા મએ કાલે દેવકે.]

બાબ દુસરા—પરદા સાતવા.

દરબાર.

[દાખેલ હોના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો લે કર.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——મહારાજ કીજે ઇધર અબ નીગાહ,
યે જોગન હએ હાજીર બ હાલે તબાહ.
મીલા કીસ ખરાબીસે ઇસકા નીશાં,
હુવા મએં પરસ્તાંમે હર સુ રવાં.
બહોત જહદ ખીદમતમે આયા હું મએં,
અખાડેમે જોગનકો લાયા હું મએં.
અજબ ખુશ ગુલુ હએ યે જોહરા જબી,
ઊડાતી હએ જંગ્ગલમે કયા ભએરવી.
હરએક તાનપર લોટ જાતા હએ જી,
સુના હોગા ગાંનાં ન એસા કભી.

બહન્સ—મસનવી.

ઇન્દર———અરી જોગન અએ દર્દકી મુબતીલા?
ફકીરોંકા કયું ભેસ તુને લીયા?
ફીદા કીસ પ હએ, કીસ પ શએદા હએ તુ?
કોઇ આદમી હએ, પરી યા હએ તુ?
કાંહાંસે યાંહાં તેરા આના હુવા?
કે મુસ્તાક સારા જમાના હુવા,
કીસે ઢુંડતી ફીરતી હએ કુ બ કુ?
ઊડાતી હએ કયું ખાક જંગ્ગલકી તુ?
સબ્જપરી——મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ,
ફકીરોંકા દીલ દર્દસે હએ નીઢાલ.

મેરા મુઝસે મઆશુક હુએ છુટ ગ૦,
મેરા રાજ ઇસ દેસમે લુટ ગયા.
યાંહાં ઢુંડને ઉસકો આઇ હું મએં,
બીરોગેન હું ગમકી સતાઇ હું મએં.
સુનાતી હું ગાના જો હુએ મુઝકો યાદ,
અજબ કયા જો માલ જાએ દીલકી મુરાદ.
અગર રાગસે ખુશ હો દીનકા હાલ,
ન જોગનકા રદ કી જેગા સવાલ.

ભઓરવી—ઠુંમરી.

કાંહાં ગયો શાહજાદા જાની પ્યારા, દીલ તડપેરે હમારા.—કાંહાં.
વાકા પતા કહીં લાગત નાંહી, ઢુંડ ફીરી બન સારા.—કાંહાં.
બીન જાનંનાકે ખન નએનનમે, નએન દીન અંધીયારા.—કાંહાં.
કુઇયાંમે જૈસે સુર્ખ મછરીયાં તરપત હોગા બીચારા.—કાંહાં.

[સબ્જપરીકા ગફુલા ગાંના સુન કર ઇન્દરકા અપને ગલેકા હાર દેના, સબ્જપરીકા નામન્જુર કરના.]

જીલા પીલુ—ઠુમરી

રાજાજી મોહે હારકી ગરજ નાહીરે,
જરકે લીયે ન જોગન હુવી, સતાવો તુમ કાહે હમારા જી.—રાજાજી.
ગુજર ગઇ ઘડી ઘડી, ગુજરે દીન ઔર સાલ,
અબ તક મુરાદ આઈ ન બર, જીસસે હુવા યે હાલ.—હારકી.

[રાજા ઇન્દરકા સબ્જપરીકો કૌલ દેના, સબ્જપરીકા ખુશ હો કર જોગીકા બેસ નીકાલ કર રાજે પીનહાંની કહેના, આહલે માહફીલકા દંગ હો જાના.]

ભઓરવી—ગજલ.

હોતા હુએ કોઇ આનમે અબ કાંમ હમારા,
ઇનઆમમે દીજે હમે ગુલફાંમ હમારા.—હોતા.
અબ ચાહાસે યુસુફકો નીકલવાવો હમારે,
છુટતા હુએ અંધેરેમે દીલઆરામ હમારા.—હોતા.
આશકને તેરે માગ લીયા રાજાંસે તુઝકો,
દે આએ કોઈ ઉસકો યે પએગામ હમારા.—હોતા.
આ જાએ અગર યારતો છાતીસે લગા લું,
સીનેમે તપાં હુએ દીલે નાકામ હમારા.—હોતા.

ઇસકા લુટેંગે મઝા ખલ્કમેં મે ઓફ,
જીસસે બહેતર હુવા અંજામ હમારા.—હોતા.
ગવાહય શાહજાદેકો અબ દેર ન કીજીયે,
નામ આપકા હો ખલ્કમે ઔર કાંમ હમારા.—હોતા.
[રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો જાના ઔર ગુલફાંમકો
કુએદસે રેહા કરનેકો લાલદેવકો ફરમાનાં.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર ——અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ,
બડા મુઝકો જોગનને ધોકા દીયા.
બનાવટકી થી સારી જાદુગરી,
નહીં આદમી સબ્જ હએ યે પરી.
ઇસે જરકી ખ્વાહીશ ન યાંહાં લાઇથી,
છુડાને ગીરફતારકો આઇથી.
નીકાલ અબ કુવેસે તુ ગુલફાંમકો,
હવાલે કર ઇસ નેક અંજામકો.
[લાલ દેવકા જાના, ઔર ફીલફોર ગુલફાંમકો
લે આના, ગુલફાંમકા સબ્જપરીકો દેખ
કર ઘબરાંના.]

ભએરવી—ગઝલ.

સબ્જપરી—

કેહર થા હી,જ઼ કુયામત થી જુદાઇ તેરી,
મેરે ખાલીકને મુઝે શકલ દીખલાઇ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—

ખાક હએ મુંહપે મલી, બાલ હએં સરકે બીખરે,
આહ! ઇસ ઇશ્કને કયા શકલ બનાઇ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—

મુઝપ હોનાથા જો કુચ્છ હો ગયા ઊસકા નહીં ગમ,
હો ગઇ કુએદે મુસીબતસે રેહાઇ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—

મએં તેરે હાથ લગા તુ મેરે ફંદેમેં ફસી,
મેરા મતલબ હુવા, ઉમ્મેદ બર આઇ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—
હમે તમન્ના યે મેરે દીલમે કે અબ હશ્ર તલક,
કૂજલે ઉસતાદસે દેખું ન જુદાઇ તેરી.—ફ઼ેહર

[ઇન્દરકા ગુલફ઼ાંમા સબ્જપરીકા હાથ મીલાના, અ
માહરીઆકા મુબારકબાદીકા ગાંના ગાંના.]

ભએરવી—ગ઼જલ.

સબ—
શાદીએ જુલવએ ગુલફ઼ાંમ મુબારક હોવે.
અએશો અશરતકા સરનજાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
બાઅદ મુદ્દતકે હસીનોકો નસીબા જાગા,
ફ઼ર્શે રાહતપે અબ આરાંમ મુબારક હોવે.
પી ચુકે ખુને જીગર હીજ઼્રમે જી ભર ભરકે,
શરબતે વસ્લકા અબ જાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
તખ઼્તપર હમકો મુબારક હો જહાંમે ફ઼ીરનાં,
ગ઼એરકો ગરદીશે ઐયામ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
હુર જન્નતકો મુબારક હો, ફ઼લલકકો, તારે,
બાગકો ગુલ, હમે ગુલફ઼ાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

